

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 października 2020 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2020 r., sygn. akt II KO (...),
o odmowie przyjęcia osobistego wniosku wnioskodawcy o wznowienie
postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy
wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt XVIII K (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

M. L. skierował do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie zakończonej przywoływanym na wstępie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 listopada 2019 r. Po rozpoznaniu tego wniosku, Sąd Najwyższy zaskarżonym postanowieniem odmówił jego przyjęcia wobec uznania, że jest on oczywiście bezzasadny.

W piśmie skazanego, potraktowanym jako zażalenie na powyższe postanowienie, nie sformułowało żadnych wyraźnych zarzutów względem skarżonej

decyzji, lecz kolejny raz wskazuje się na rzekome błędy i zaniechania w postępowaniu przygotowawczym, jak również kontestuje ustalenia faktyczne. W konkluzji pisma skarżący kolejny raz wniósł o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to jest całkowicie bezzasadne i jako takie nie mogło podlegać uwzględnieniu.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już podkreślano, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zwracano na to uwagę również M. L. w postępowaniu uruchomionym jego osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu w pełni prawidłowo nie dopatrywał się powołania się przez wnioskodawcę na wystąpienie w sprawie tego rodzaju podstaw, gdyż podawane okoliczności nie mogły być do nich zaliczone.

Autor obecnie rozpoznawanego zażalenia nie przedstawił jakichkolwiek argumentów, które mogłyby wzruszyć zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w zakresie stwierdzenia oczywistego braku podstaw do przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, co skutkowało, zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., odmową jego przyjęcia. We wniesionym środku odwoławczym kolejny raz wskazuje na okoliczności już wcześniej podawane, a to rzekome błędy i zaniechania organów procesowych w toku postępowania przygotowawczego (jak np. odnośnie do przebiegu oględzin miejsca zdarzenia) czy konfabulowanie pokrzywdzonego, które nie mogą być rozpatrywane w płaszczyźnie ściśle określonych podstaw wznowienionych. Sąd Najwyższy miał już je na uwadze w zaskarżonym postanowieniu i trafnie ocenił. Wskazywanie kolejny raz na te okoliczności nie mogło przynieść więc zakładanego przez skarżącego efektu. Również próba

podważenia ustaleń faktycznych nie mogła okazać się skuteczna. Postępowanie wznowieniowe – na co też zwracano uwagę skazanemu – nie służy ponownej weryfikacji oceny materiału dowodowego i ustaleń faktycznych dokonanych w prawomocnie zakończonym postępowaniu. Podawane okoliczności w żadnym razie nie mogą stanowić nowych faktów lub dowodów w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Wniosek o wznowienie postępowania, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, powinien być oparty na okolicznościach, które zaistniały poza postępowaniem karnym (ewentualnie już po nim), które wskazywałyby, że prawomocny wyrok jest wadliwy. W niniejszym zażaleniu jego autor kontestuje zaś sposób prowadzenia postępowania karnego, a więc w istocie odwołuje się do rzekomych braków tkwiących jakoby w prawomocnie zakończonym procesie. Również i ten aspekt wyklucza zasadność zażalenia.

Wobec zatem w pełni prawidłowego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia omawianego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na jego oczywistą bezzasadność i ze względu na fakt, że wniesione zażalenie tej oceny zmienić nie może, Sąd Najwyższy utrzymał to rozstrzygnięcie w mocy.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono, jak na wstępie.